

LA PALOMA

Een komedie

door

BERT EDELENBOS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LA PALOMA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **BERT EDELENBOS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright © 2014 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl. Gebruik hiervoor uw aanvraag code (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of via de mail/aanvraagkaart. Bij vragen kunt u informeren bij I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl of via de mail/aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

TILLIE

BEP

RITA

DAAN

DECOR:

Een klein zomerhuisje ergens in Nederland. We zien het tuintje voor het huis. Een paar rieten stoelen, een tafeltje en een parasol. Verder een tuinkabouter, een paraplubak en een plantenbak met geraniums.

Het is een mooie lentedag

Scène een

*(Tillie en Bep genieten van het zonnetje, vogeltjes kwinkeleren.
Bep leest een boek)*

TILLIE: De zon heeft al best kracht.....

BEP: Mmmm

TILLIE: En 't is pas mei. Nee, we mogen niet klagen.....Toch,
Bep.....

BEP: Mmm mmm

TILLIE: Maar zolang als 't duurt natuurlijk. Dat dan weer wel...

(Bep reageert niet)

TILLIE: Voor 't zelfde geld heb je begin mei nog nachtvorst.....
Toch...

(Bep slaat een pagina om)

TILLIE: Een beetje fris is niet erg, daar kun je je op kleden. Maar
regen.....Zolang 't maar niet regent.....Maar je hebt 't niet in
de hand.....

(stilte)

TILLIE: Nee, dat zeg ik, je hebt 'r geen vat op.....

(korte stilte)

TILLIE: Ik heb de hele boel grondig gelucht. Alles tegen mekaar
open, dat 't lekker doortrekt bedoel ik. 't Beddengoed naar
buiten.....Na de winter ruikt 't altijd zo muf..... Straks nog even
met een sopje door de natte cel....

(Bep klapt haar boek dicht)

BEP: Ontspan nou toch 's Tillie. De eerste mooie dag, geniet.

TILLIE: Zolang de boel niet aan kant is zit ik niet lekker. Je kent me.

BEP: En of ik je ken.

(Bep pakt haar boek weer op, doet een poging om te lezen)

TILLIE: Zeg Beppie, als je straks naar de Aldi gaat, loop dan ook
even bij 't Kruidvat binnen voor van dat spul.....

BEP: Wat voor spul?

TILLIE: Tegen schimmel.

BEP: Heb jij schimmel?

TILLIE: Achter.

BEP: Waar heb je je dat in godsnaam opgelopen?

TILLIE: Ik niet, 't huisje. Groene aanslag.

BEP: Dat geeft juist iets landelijks.

TILLIE: Onder de dakrand ziet 't zwart. Je zult de ladder nodig hebben.

BEP: Je krijgt mij niet op een ladder Til, ik heb al hoogtevrees op dikke sokken.

TILLIE: Vraag 't dan maar aan Daan.

BEP: "Groene aanslag is niet mijn ding." Ik hoor 't 'm zeggen. "Ik ben bezig met Greenpeace."

TILLIE: Ja, onrecht, dat is zijn ding. Lief hè.....

BEP: Ja ja.....Dus spul tegen schimmel.

TILLIE: Groene schimmel

BEP: Ik zet 't op m'n boodschappenlijstje.

TILLIE: En vergeet dan niet dat lijstje mee te nemen.

BEP: Verder nog iets?

TILLIE: Witte wijn, sherry.....En van die dingen.....Hoe heet 't.....

BEP: Ik heb geen idee.

TILLIE: Van die ronde dingen.

BEP: Gevulde koeken?

TILLIE: Nee, voor bij het ontbijt.

BEP: Ik moet niet aan eten denken.

TILLIE: Eerlijk gezegd ik ook niet. Niet 't eten op zich, maar dat gedoe voor 't op tafel staat. Toch eeuwig zonde dat ze de kantine hebben opgedoekt. En dan die belachelijk dure tent die 'r nu zit. Brasserie nog wat.....

BEP: Brasserie Chez Winnie.

TILLIE: Heet zij Winnie?

BEP: Volgens mij heet ze Jannie.

TILLIE: Vreemd..... Liflafjes voor een godsvermogen.....Ach de

kantine, wat was 't toch gezellig met al dat Brabants bont.

BEP: En goedkoop.

TILLIE: Eens in de maand onbepaald spareribs....

BEP: En elke vrijdag vis.

TILLIE: Ja, dan kon je kiezen tussen schol en schar.....Wat zaten we dan te smikkelen...Ja Bep, 'r is veel veranderd op Licht en Lucht. Al die patsers die van die dubbele chalets laten zetten. En allemaal brassen in de Brasserie.

BEP: Geniet nou maar. 't Wordt een prachtige zomer, zeggen ze.

TILLIE: Je hebt gelijk. We gaan genieten.

(ze genieten weer even in stilte)

TILLIE: Gezellig hè.....

BEP: Heerlijk.....We zouden 's wat vaker moeten wandelen. Met van die stokken. Ze zeggen dat dat zo gezond is.

TILLIE: Ik ben blij dat ik zit.....Stokken zeg je? Over m'n lijk, ik heb ook al een rollator.

BEP: Staat ongebruikt in 't schuurtje.

TILLIE: Omdat jij zei neem 'r nou een Til zolang ze nog voor niks zijn.

BEP: Je weet maar nooit.

TILLIE: Nee, je weet maar nooit..... Ik heb vannacht geen oog dicht gedaan.

BEP: Je snurkte anders als een bootwerker.

TILLIE: Dat stel van hiernaast ging weer zo tekeer.....De godganse avond in die brasserie zitten slempen, waar ze 't van doen mag Joost weten, en als ze dan in 't holst van de nacht thuiskomen is 't Janus pak me nog een keer geblazen.

BEP: Ze zijn nog jong.

TILLIE: Vooral zij maakt me toch een herrie. Hoe ze dat volhoudt met zo'n druk huishouden. Vier kinderen.....'t Is daar Sodom en Gomera.

(een korte stilte)

BEP: Heb je zin in een ommetje?

TILLIE: Ik had vanochtend al een loopje.

BEP: 't Pad op en neer zeker.

TILLIE: En weet je wie ik tegen 't lijf liep?

BEP: Nou?

TILLIE: Dat vrouwtje met dat rieten dak. Ook een weduwe. Je weet wel...

BEP: Al sla je me dood...

TILLIE: Die altijd zo sjiek doet.....Met die hete aardappel in 'r strot.

BEP: Oh die.

TILLIE: Ze zegt, ken 't zijn dat ik u kan van vroeger? Uit de Begonialaan...Ze zegt, u was toch vroeger met z'n drieën? Drie zusters.....Ik heb 't glashard ont kent.

BEP: Waarom?

TILLIE: Waarom, waarom? Wat had ik dan moeten zeggen? We zijn onze zuster uit 't oog verloren? Vind jij dat iets om aan de grote klok te hangen?

BEP: 't Is geen schande.

TILLIE: Alleen een kaartje met de verjaardagen. Strijk en zet 't zelfde kaartje met die lelijke berg.....hoe heet 't....

BEP: De Acropolis.

TILLIE: Dat zeg ik. En dit jaar zelfs dat niet meer. En ik had nog wel een kroonjaar.

BEP: 't Was toch een mooie dag en je bent riant in de spullen gezet. Heerlijk rulle baddoeken van Daan....

TILLIE: 'En van onbesproken katoen.

BEP: Toch mis ik 'r...

TILLIE: Ze heeft jou anders een behoorlijke loer gedraaid. Kostas had een oogje op jou, hij droeg je op handen. En wie ging 'r met 'm aan de haal? Rita.

BEP: Ik vond 't een gluiperd.

TILLIE: GA toch weg. Je was kapot.

BEP: Ik had 'm nog niet bij een wasmiddel cadeau willen hebben.

TILLIE: Je hebt dagen lopen janken.

BEP: Zand er over.

TILLIE: 't is een deugniet. Hij was amper een week met Rita en hij

ging al vreemd.

BEP: Hoe weet je dat?

TILLIE: Dat weet ik niet.

BEP: Maar ik weet 't wel Tillie!

TILLIE:Zand er over!

(een korte stilte)

BEP: Zeg zus, zijn wij niet aan een glaasje toe? Vijf voor half drie, de vijf zit in de klok. We mogen.

TILLIE: Beter van niet, ik krijg een klant.

BEP: Hè nee toch. We zijn hier koud twee dagen en daar ga je weer....

TILLIE: We hebben 't geld nodig. En ik doe 't graag.....Trouwens, moet jij niet een beetje gaan oefenen?

BEP: Ik ga wel in 't schuurtje.

TILLIE: Lief van je..... Weet je al wat je aan doet morgen?

BEP: Gewoon m'n broekpak. Lekker simpel.

TILLIE: Niet erg feestelijk.

BEP: Feestelijk genoeg..... En doe me een lol en ontvang je klandizie voortaan via de achterkant, ik wil niet dat 'r praat van komt.

TILLIE: Deze klant komt altijd via de achterkant. Hij wil niet gezien worden. Hij schaamt zich.

BEP: Goed zo.

TILLIE: Ik geloof dat ik 'm al hoor.....Zeg Bep...

BEP: Ja.

TILLIE: Die roddel over het huisje...

BEP: Is een roddel.

TILLIE: Toch maak ik me zorgen.

BEP: Jij ziet ook altijd overal beren op de weg.

TILLIE: Maar ineens zijn die er wel.

BEP: 'r Wordt teveel geluld.

TILLIE: Maar toch....En vergeet dat schimmelspul niet. Nou vooruit met de geit.

(Tillie af. Bep pakt haar boek. Ze neuriet iets uit La Paloma. Telefoon Bep gaat over. Bep neemt op)

BEP: Hallo.... Wilma. Ik dacht wel dat jij 't was, wie zou 'r anders bellen.....Ja goed, heel goed.....Nee we zijn woensdag gekomen.....Een taxi? Met de buurtbus natuurlijk, jij had immers geen tijd om ons even te brengen..... Maar 't was wel een heel gedoe met al die bagage, je moeder was gebroken, ze heeft de rest van de dag moeten liggen, schele hoofdpijn.....Ja prachtig, bij jullie ook....Mag ook wel hè na zo'n strenge winter.....Ja, net wat je zegt. Voor 't zelfde geld heb je in mei nog nachtvorst. Je wilt je moeder spreken?..... Dat zal niet gaan ze heeft een klant...

(We horen een man het uitschreeuwen van de pijn in het huisje)

BEP: Wacht even. *(het blijft stil)* Nee, niks. Wil, dat heb ik al zo vaak gezegd, ze is 'r te oud voor, 't put 'r uit.....Ja, eigenwijs vertel mij wat.....En ze heeft 'r lol in, hoe is 't mogelijk hè, nee, 't zou mijn job niet zijn.....Met mij? Goed, kan niet beter.....Zei ze dat? Je moeder kan ook geen geheim bewaren.

(Tillie verschijnt met haar hoofd om een hoekje. Nog steeds in haar duster)

TILLIE: Pssssttttt.....Pssssttttt.....Bep...

BEP: Blijf even hangen Wil....Wat is 'r, Til?

TILLIE: Niet zo hard. Waar liggen de pleisters?

BEP: Was je weer te rigoureuus?

TILLIE: Waar?

BEP: Achter 't geldkistje in de linnenkast.

(Tillie af)

BEP: Sorry Wil. Waar was ik gebleven.....Optreden? Hoezo?.....Oh ik, ja natuurlijk. Ik ben gevraagd om in 't voorprogramma van Nick en Simon te spelen, hoe vind je die?.....Nee, hier op Licht en Lucht in 't zaaltje achter de Brasserie.....Ja, net wat je zegt, Wil, voor je 't weet sta je in Carré. Met de meiden ook alles goed?.....Fijn..... Ja.....Goed zo. Ik zal zeggen dat je gebeld hebt, zal ze fijn vinden.....Ja, dag Wil. *(Ze verbreekt het gesprek)*

(Ondertussen is Daan opgekomen. Een mooie jonge jongen)

BEP: 't Was tante Wil.

DAAN: Pokkenwif.

BEP: Dat mag je niet zeggen Daan...Hoewel....

DAAN: Hoi Bep.

BEP: Oma heeft een klant. Wil je iets fris?

DAAN: Nee. 'r Zit een travo op 't terras.

BEP: Een wat?

DAAN: Een travestiet.

BEP: Waar, welk terras?

DAAN: Bij Jannie van Winnie. Ze zit aan de port en ze jankt, niet te zuinig.....

BEP: Hoe weet jij dat 't een travestiet is?

DAAN: Dat zie je toch zo. Zo'n hoed. *(gebaar)* Ik ga nog even kijken.

BEP: Laat die arme ziel met rust. En voor ik 't vergeet, oma laat vragen of je 't gootje aan de achterkant wilt schoonmaken. Anders krijgen we lekkage.

DAAN: Een gootje? Dat is niet mijn ding.

BEP: Als ik 't niet dacht. Toen ik nog voor de klas stond.....

DAAN: Ja, en toen? Lijfstraf?

BEP: Laat maar.

(Tillie op. Nog steeds in haar duster)

DAAN: Dag oma.

TILLIE: Dag lieve jongen.....Ik ben bekaf.

BEP: Ben je nu al klaar?

TILLIE: Een makkelijke klant. Meneer Dorgelo, een weduwnaar. Heeft maar één been. Zo zielig. Hij zegt als ik u niet had, mevrouw de Vries, dan kwam ik de deur heermaal niet meer uit. Wat die man niet allemaal heeft meegemaakt.....En een heel goed pensioen, maar eenzaam.... Nog steeds een knappe man.

BEP: Is dat niet die man met die schattige Noorse Blokhut?

TILLIE: *(schalks)* Dat zeg ik. Zal ik 'm 's op de koffie vragen?

BEP: Wil je me koppelen? Een invalide.....Is 't niks voor jou?

TILLIE: Voor mij? *(ze kirt meisjesachtig)* Heb je Daan al

gevraagd voor die aanslag?

DAAN: Op wie?

BEP: Wat bedoel je?

TILLIE: Die groene aanslag. Je zou 't aan Daan vragen.

BEP: Nee, dat ging over dat gootje.

TILLIE: Welk gootje?

BEP: Groene aanslag, 't moet niet gekker worden.

TILLIE: Gootje, mag ik doodvallen.....Hij zei "Mag ik Tillie zeggen?"

BEP: Wie?

TILLIE: Meneer Dorgelo....

(Rita maakt haar entree. Ze draagt een bontmantel, een hoed en een grote zonnebril. Ze sleurt een enorme koffer mee en een beauty-case die ze nooit een moment uit het oog verliest. Een stilte)

DAAN: *(zacht)* Dat is 'm....

TILLIE: Wie?

DAAN: Die travestiet.....

RITA: Hello girls.....

BEP: Nee!

TILLIE: *(komt overeind)* Jezus.....

(Tillie valt terug in haar stoel en slaakt een kreet. Donker en muziek)

Scène twee

(Rita heeft haar bontmuts en zonnebril afgezet. Daan komt uit het huisje)

DAAN: 't Gaat al weer wat beter met oma. Bep heeft 'r bijgebracht met eau de toilette.

RITA: Misschien had ik mijn komst toch aan moeten kondigen.

DAAN: Ze kunnen niet tegen verandering.

RITA: Nooit gekund. Ik had het kunnen weten. Dus jij bent Daan, de zoon van Wilma?

DAAN: Van Herma

RITA: Ach ja, Herma met die goudblonde lokken.

DAAN: Dat is Wilma.

RITA: Ach ja natuurlijk. Hoe is 't met Herma?

DAAN: Bent u met de buurtbus gekomen?

RITA: Ik heb een taxi genomen. De chauffeur sprak geen woord Nederlands. Dus Recreatiepark Licht en Lucht dat was een hele tour. Ik heb 't met handen en voeten uitgebeeld.

DAAN: Ik had u ook met de scooter kunnen halen.

RITA: Je weet niet wat je zegt, ik heb nog twee van die jongens in de receptie geparkeerd.

DAAN: U woont toch in Turkije?

RITA: In Griekenland.

DAAN: Griekenland! Bent u gevlucht?

RITA: Gevlucht?

DAAN: Het is daar toch vreselijk. Hoe dat land wordt afgebeeld door die trojka! Het IMF, die banken, de Europese Unie. Afgeknepen. Een schandaal.

RITA: Dat valt reuze mee. Daar merk je eigenlijk niets van. Alleen in Athene. Wij wonen In Tessaloniki.

DAAN: Ik ben wel 's op Kreta geweest.

RITA: Ben je ook zo'n feestbeest?

DAAN: Ook?

RITA: Dan lijkt je op mij. Volgens je oma.

DAAN: Nou, dat valt wel mee.

RITA: Logeer je bij oma?

DAAN: Ik sta op 't trekkersveld.

RITA: Waar op?

DAAN: Op een veldje waar je kunt kamperen.

RITA: Dat veld met al die tentjes? Ik kwam er langs met mijn koffers. Allemaal negers, Arabieren. En hoe het daar ruikt! Doodeng vond ik het.

DAAN: Dat zijn asielzoekers. Uitgeprocedeerde asielzoekers. Moeten het land uit.

RITA: Wat doen ze dan nog hier?

DAAN: Heeft u 't niet te warm?

RITA: Welnee. Ik ben natuurlijk een ander klimaat gewend. Zit jij nog op school?

DAAN: Ik ben 'r vanaf. Ik ben klaar. Ik zet me nu vooral in.

RITA: Voor wat?

DAAN: Voor van alles. Het milieu, asielzoekers, de nieuwe werkelijkheid.

RITA: De nieuwe werkelijkheid?

DAAN: De economische realiteit. Weet u dat het eigenlijk allemaal één groot misverstand is, die zogenaamde crisis? Of eigenlijk niet eens misverstand, meer een illusie.

RITA: Breek me de bek niet open. Maar brengt dat ook wat op? Kun je daar van rondkomen?

DAAN: Helemaal niks natuurlijk, maar daar gaat het ook niet om. Ik klus wat bij en dat tikt behoorlijk aan. Ik kan oma zelfs wat extra's toestoppen.

RITA: Dan zal ze wel trots op je zijn.

DAAN: Apetrots.

RITA: Had ik maar zo'n bijdehandje.

DAAN: U hebt toch een man.

RITA: Daar zeg je zo wat.....

(We horen hoe Bep La Paloma oefent. Ze zit er af en toe even naast)

RITA: Is er ergens een partijtje?

DAAN: Dat is Bep. Ze zit in 't schuurtje.

RITA: In 't schuurtje?

DAAN: Dat moet van oma. Ze wil niet dat ze hier oefent, dan krijgt ze schele hoofdpijn.

RITA: Onmuzikaal, Til.

DAAN: Bep gaat optreden. Morgen is er hier een feest en daar spelen Nick en Simon.

RITA: Kamperen die ook op dat veldje?

DAAN: Nee, die komen uit Volendam. Ze zijn heel beroemd.

RITA: Dus ik val met m'n neus in de boter.

DAAN: Ze zijn 't hoogtepunt van de avond en Bep speelt in 't voorprogramma. La Paloma.

RITA: Ach wat leuk. En ga jij ook?

DAAN: Accordeon is eigenlijk niet mijn ding. Accordeon is een misverstand. Net als de Europese Unie. Maar natuurlijk ga ik, al was het alleen maar voor Bep.

RITA: Dat is lief van je.

DAAN: Oma was heel erg tegen.

RITA: Typisch Til.

DAAN: Ze is een beetje van slag. Ze is bang dat ze hier weg moeten, dat 't huisje tegen de vlakte gaat.

RITA: Zo'n geinig hutje.? Heel apart.

DAAN: Ze willen hier grote bungalows bouwen. Bep zegt dat 't een roddel is, maar ik weet wel beter. Ik heb m'n bronnen.

RITA: Grote bungalows zei je. En wat moeten die gaan kosten?

DAAN: Ruim twee ton zeggen ze. Maar wel met drie slaapkamers en een bubbelbad.

RITA: Dat valt me nog mee.

DAAN: Een woekerprijs.

RITA: Nou, met een bubbelbad.....

DAAN: Bent u geïnteresseerd? Leuk cadeau voor oma.

RITA: Als dat zou kunnen.....

DAAN: Bep zegt dat u bulkt van 't geld.

RITA: Zeg wat een alleraardigst resort is dit, en ook zo overzichtelijk.

DAAN: Als u dat leuk vindt geef ik u een rondleiding.

RITA: Enig!. Hier roert zich voorlopig toch niets. Denk je dat ze erg geschrokken zijn van mijn overval?

DAAN: Ach Bep oefent intussen alweer en oma zal wel weer een klant hebben.

RITA: Een klant? Grote god, die preutse Til....

DAAN: *(lacht)* Niet wat u denkt. Voeten, oma pedicueert.

RITA: Ga weg. Met haar gezichtsvermogen? Ze kon vijftig jaar geleden de ondertitels al niet meer lezen.

DAAN: Vijftig jaar geleden?

RITA: Toen hadden we ook al televisie Daan, en zeg maar jij. En Rita.

(Daans telefoon gaat. Een muzikale ringtone)

DAAN: Daan.....Ok.....Ja.....Ja ik weet waar dat is..... Over een uurtje of twee.....Nee beslist niet eerder.....Tot straks.
(hij verbreekt de verbinding)

RITA: Klusje?

DAAN: Ze hebben altijd haast. Nou, zullen we dan maar?

RITA: Heel erg aardig van je. Met jou durf ik het wel. Alleen had ik het best wel griezelig gevonden. Alsof ze daar allemaal geiten aan het slachten zijn.

DAAN: 't Zijn gewoon mensen, tante.

RITA: 'Rita'.

DAAN: Het zijn gewoon asielzoekers, Rita.

RITA: Zoals ze naar m'n bontjas keken. Doodeng.

DAAN: Een bontjas kan absoluut niet meer. Nou, zullen we? Laat ik je m'n tentje zien.

RITA: Enig.

(donker en muziek)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto